

MUZEJNÍ

SPOLEK
V UHERSKÉM HRADIŠTI
občanské sdružení

SPOLKOVÝ ZPRAVODAJ

číslo 3., prosinec 2006

Valná hromada 19. ledna 2006

Pro valnou hromadu zvolilo předsednictvo spolku přednáškový sál v novém objektu Slováckého muzea v bývalých kasárnách. Byla to pro většinu přítomných první příležitost seznámit se s těmito prostorami, které, pokud jsme je vůbec znali, máme v paměti jako nehostinný armádou páchnoucí sklad. Bylo velmi milé zjistit, jak se i takový objekt dá přetvořit v přívětivou budovu zvoucí k návštěvě do archeologické studovny a dalších pracoven muzejníků. Nahlédli jsme i do vyšších podlaží, kde se postupně plní depozitáře. Muzeum tak po letech získalo prostory, kde bude možno po delší dobu ukládat nově nabyté sbírkové předměty. Po prohlídce budovy proběhla pak za účasti 31 členů valná hromada s programem:

- 1) Zpráva o činnosti předsednictva MS v roce 2005
- 2) Zpráva o hospodaření MS za rok 2005
- 3) Zpráva revizní komise
- 4) Zpráva o přijetí členů v roce 2005
- 5) Návrh programu činnosti na rok 2006
- 6) Různé

Zpráva k prvnímu bodu jednání, kterou přednesl předseda spolku, je zde uvedena v plném znění:

Dámy a pánové,

před pár dny se uzavřel první rok činnosti našeho spolku a já dnes před vás předstupuji, abych vydal počet z našich skutků. K tomu, zda a případně jak hodně byl ten rok úspěšný, jste příslušni vy, abyste se vyjádřili.

Vynasnažím se stručně popsat události uplynulého roku, zejména z hlediska činnosti předsednictva.

Předsednictvo se scházelo podle potřeby. Celkem to bylo během roku 6x, vždy s usnášeníschopnou účastí. O odpovědném přístupu členů předsednictva svědčí ostatně, že průměrná účast na zasedáních byla 80,95 %. K účasti byla pravidelně přizvána i revizní komise.

Pravidelnou součástí programu všech zasedání bylo schválení přihlášek nových členů a samozřejmě kontrola zadaných úkolů.

Na svých prvních schůzích, v lednu a únoru, řešilo předsednictvo formální náležitosti vyplývající ze stanov a z potřeby prezentace spolku navenek – průkazky, logo, grafiku písemností, vydání prvního čísla Zpravodaje.

Rovněž se zabývalo náměty vzešlými z valné hromady 9. 12. 2004. Z nich byla beseda o J. A. Baťovi zařazena do programu činnosti a uskutečnila se 31. března. Také návrh na oslovení laureátů ceny města s nabídkou členství ve spolku byl akceptován a uskutečnil se bez valného výsledku – reagovali pouze pp. Miroslav Raštica a Pavel Bezděčka.

Dalšími dvěma návrhy – zahájit vydávání řady monotematicky zaměřených publikací a uskutečnit vzpomínku na Rudolfa Gavendu v mařatských vinohradech – se blíže předsednictvo nezabývalo. Zejména proto, že předkladatelé těchto návrhů (jejich jména se bohužel do zápisu z VH nedostala) se k nim již více nepřihlásili. Myslím, že předsednictvo zcela oprávněně očekává nejen iniciativu při návrzích, ale i aktivní spolupráci na jejich uskutečnění.

V únoru rozhodlo předsednictvo o účasti spolku na vydání publikace Mgr. Pavla Portla Bedřich Beneš Buchlovan, známý neznámý příspěvkem 10.000 Kč. Kniha pak vyšla v půli března u příležitosti stejnojmenné výstavy. Na dalším zasedání jsme pak rozhodli věnovat každému ze stávajících členů spolku její výtisk.

Dubnová schůze předsednictva stanovila pravidla proplácení honorářů autorům besed a přednášek pořádaných Muzejním spolkem. Do programu činnosti byl dodatečně zařazen zájezd na slavkovské bojiště a ihned schváleno financování dopravy a pozvánka na tuto akci.

Další jednání bylo až v srpnu a zde se schválilo financování tisku Průvodce Galerií Slováckého muzea, který byl již textově připraven. Byly též schváleny spolkové akce v podzimním období (Čas Keltů, Ratíškovice, Kamila Ženatá a přednášky k Veligradu) a stanoveny k tomu úkoly pro členy předsednictva.

Mimo plánovaná zasedání proběhlo v srpnu jednání s redaktory Malovaného kraje, který se cítil existenčně ohrožen a hledal podporu ve Zlínském kraji. Když jsme na dalším jednání odmítli roli spoluvydavatele, zájem šéfredaktorky opadl a o dalším osudu časopisu se již nejednalo.

Poslední loňské jednání předsednictva proběhlo začátkem listopadu a mimo schválení honorářů za přednášky k výstavě Veligrad se zabývalo přípravou Spolkového zpravodaje, programu na příští rok a přípravou valné hromady. Rovněž jsme se vrátili ještě k projednání volných vstupů pro členy v rámci kraje, protože ne ze všech institucí jsme dostali odpověď. V dalším o tom jistě zazní informace od pověřených členů předsednictva.

Tolik o činnosti předsednictva. K akcím, které jsme v průběhu roku zorganizovali samostatně, či ve spolupráci se Slováckým muzeem a Klubem kultury, se jistě vrátíme v diskusi. Opakovat jejich výčet zde nepokládám za nutné, protože byly snad dostatečně pojednány ve Spolkovém zpravodaji. Myslím, že všechny si našly své zájemce a že tak můžeme mít zato, že žádné téma nebylo „úplně mimo“. Velmi úspěšný byl květnový cyklovýlet a návštěva slavkovského bojiště.

Z hlediska účasti byly jednoznačně nejlepší akce pro veřejnost – přednášky k výstavě Veligrad, kde podle očekávání náš člen PhDr. Luděk Galuška získal 135 posluchačů nejvyšší sledovanost. prof. Pojsl 90 a dr. Vavřínek 85 posluchačů.

Všem, kteří se na uskutečnění našeho bohatého programu loňského roku podíleli, rád vyslovuji poděkování. Speciální dik pak patří p. Ing. Jiřímu Demlovi za jeho napoleonskou exkurzi a zejména naší vždy usměvavé místopředsdkyni, pí. dr. Blance Rašticové, bez níž se neobešlo vůbec nic.“

V rámci 2. bodu přednesl náš hospodář, PhDr. Ivo Frolec Zprávu o hospodaření v roce 2005:

Příjmy Muzejního spolku v roce 2005 tvořily:

- nevyčerpaná finanční dotace Krajského úřadu Zlín z roku 2004 v celkové výši 50 000,- Kč
- nevyčerpaný finanční dar Zlínského hnutí nezávislých z roku 2004 v celkové výši 25 000,- Kč
- členské příspěvky z roku 2005 ve výši 5 700,- Kč
- úroky z účtu 2004 a 2005 ve výši 346. 86,- Kč

Příjmy 2005 celkem

81 046. 86,- Kč

Výdaje byly čerpány k zabezpečení plánovaných akcí Muzejního spolku pro rok 2005 v následující výši:

- náklady na tisk stanov Muzejního spolku, včetně kancelářského materiálu a poštovního na odeslání stanov a zpravodaje spolku 5 768,- Kč
 - náklady na vyplacené honoráře autorům realizovaných přednášek v roce 2005 /Celkem bylo v roce 2005 realizováno 6 přednášek - dr. Galuška, prof. Pojsl, dr. Štajnochr, dr. Poklud, dr. Vavřínek a Kamila Ženatá/ 9 450,- Kč
 - úhrada části nákladů na tisk publikace B. B. Buchlovan, známý, neznámý 10 000,- Kč
 - úhrada část nákladů na tisk Průvodce Galerie Slovákého muzea 22 979,- Kč
 - dopravné na zájezd na slavkovské bojiště 4 387,- Kč
 - ostatní režijní náklady - výroba razítka, poplatky banky, občerstvení apod. 1 494,- Kč
- Výdaje 2005 celkem 54 078,- Kč**

Hospodaření muzejního spolku za rok 2005 skončilo s kladným zůstatkem ve výši **26 968,86,- Kč**

Tento zůstatek bude převeden pro použití činnosti spolku do roku 2006.

Pí. Jitka Zpěvákova pak přednesla za revizní komisi Zprávu o revizi hospodaření, kterou přítomní jednomyslně schválili.

V dalším bodu programu konstatovala dr. Blanka Rašticová, že náš spolek čítá již 46 členů.

Místopředsedkyně spolku pak přednesla návrh činnosti na rok 2006, který byl pak ještě konkretizován pp. Pelikánem a Demlem. Poté byl schválen.

V diskusi zazněly další náměty pro poznávací i ediční činnost spolku.

Návštěva na UMPRUM

Ve čtvrtek 27. dubna se sešla skupina členů spolku ve Střední uměleckoprůmyslové škole v Uh. Hradišti, aby poznala malou část toho, co se v bývalém justičním paláci dnes děje. Pro ty z nás, kteří se do budovy dostaneme jen zřídka, již průchod chodbami byl velmi zajímavý. Výzdoba pracemi studentů předvádí celou šíři výuky a dává nahlédnout na množství technik a technologií, které musí absolventi zvládnout.

Naším zasvěceným průvodcem byl dr. Jaroslav Pelikán, který nejprve moderoval besedu se třemi profesory školy: ředitelem akad. mal. Janem Pospíšilem, vedoucím oboru užitá malba akad. mal. Miroslavem Malinou a s vedoucím oboru propagační grafika akad. malířem Kamilem Miklem.

Poté, co jsme se zájmem vyslechli rozpravu o tvorbě jednotlivých výtvarníků a jejich názory na své obory a na výuku ve škole a po několika našich dotazech, měli jsme možnost nahlédnout do jejich ateliérů a shlédnout ukázky jejich prací.

Naše návštěva skončila v pracovně ředitele školy neformální besedou, která pro některé pak pokračovala ještě v kavárně hotelu Grand.

Střelecké spolky

Od 23. března do 4. června probíhala v hlavní budově muzea výstava Když řinčí zbraně. Mimo všech možných chladných a palných zbraní pro boj byly k vidění zbraně lovecké, ale také terčovnice. Tyto pušky byly speciálně určeny pro střelecké spolky, z nichž byl hradišťský výstavou také připomenut.

Pro rozšíření povědomí o těchto sdruženích pozval náš spolek 18. května do Přednáškového centra pana Vlastimila Schildbergera z Moravského zemského muzea v Brně, jenž se těmito měšťanskými sdruženími dlouhodobě zabývá.

Zajímavou přednášku o vzniku, historii i postupném zániku střeleckých spolků na Moravě doplnil autor četnými písemnými a obrazovými ukázkami.

Všichni účastníci odcházeli spokojeni. Protože jich však bylo pouze 9 (slovy devět!), z toho 6 pracovníků muzea, sám přednášející asi jejich pocity nesdílel.

Cykloturistický výlet I

Další akce pořádaná ve spolupráci se Slováckým muzeem byla navštívena mnohem lépe. Protože je již zavedená a každoročně očekávána. 27. května se uskutečnil další ročník výletu Za poznáním památek regionu, tentokrát do Buchlovic.

Za nepřilíš přívětivého počasí jsme byli přivětivě přivítáni místopředsdkyní spolku a strůjkyní itineráře v jedné osobě. Po vysvětlení trati vyrazilo cca 30 cyklistů všeho věku (počet byl během dne proměnlivý) přes Kostelany do Boršic.

Hrozící déšť přiměl čelo pelotonu operativně změnit trať a zamířit pod střechu hospody v Nedakonicích.

Vyčkávše tam kýženého vyčášení vyrazili jsme na další cestu. Neplánovaná zajižďka však některé účastníky vyčerpala natolik, že se rozhodli pro zastávku v další hospodě, s níž jsme se setkali v Boršicích.

To mělo za následek, že další přesun proběhl neorganizovaně, či spíše individuálně. Většina se nás však nakonec v parku Buchlovského zámku přece sešla.

„U fuchsí“ – v bývalých stájích - Slovácké muzeum otevřelo dvě nové výstavy. Na počátku byla hlína bude stálou expozicí, další pak byla výstava fotografií Obrázky z Hradištska, snímky svátečních a zejména všedních krojů z Dolňacka z foto-archivu etnografického oddělení.

Archeologicko-etnografická výstava

keramiky zaujala svým pojetím, šíří záběru a počtem vystavených exponátů. Historie hrnčířství od počátků před desítkami tisíc let až po současnost je zde přehledně a názorně podána. Neméně všechny zaujala instalace výstavy. Oprávněně je Ludmila Štefánková pyšná na „svoji“ pravěkou pec.

Další zastávkou našeho výletu bylo čerstvě otevřené Muzeum v Podhradí, které společně s městysem Buchlovice vybudovaly všechny obce mikroregionu Buchlov v budově Panských mlatů. Náročnou rekonstrukci objektu, který po desetiletí sloužil jako garáže a noclehárna ČSAD, provedly v krátké době, stejně jako instalaci expozice ve dvou podlažích. V přízemí se představuje všech 14 obcí mikroregionu a dvě partnerské obce – Soblahov (SR, okr. Trenčín) a Chorovány (JČ), v podstřeší je pak expozice věnovaná Buchlovicím a částečně i Buchlovu.

Zbytek dne, který se nakonec ukázal jako velmi příjemný, strávil každý podle svého, někdo v hospodě.

Pokud je autorovi textu známo, všichni se dříve či později vrátili domů. Relativně v pořádku.

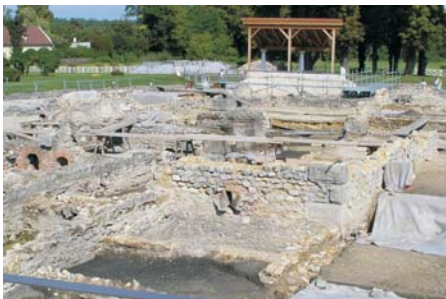
Po stopách krále železného a zlatého

Asi nejvýznamnější událostí letošního kalendáře spolku byl zájezd na Moravské pole 26. srpna. Plný autobus členů a příznivců spolku se vydal, aby v den sv. Rufa, ve výroční den poslední bitvy Přemysla Otakara II. vzdal poctu památce tohoto pro český stát tak významného panovníka.

Po zastávce v Mikulově jsme zamířili k jihu a přes Dürnkrot a Marchegg, sledující vlevo pohled na Malé Karpaty a vpravo na početné elektrovětrníky, špli k Dunaji.

Po jeho překročení u Hainburgu a. d. Donau jsme se záhy ocitli v Petronell-Carnuntu, což byl první cíl naší cesty. Bylo by jistě chybou, kdybychom při návštěvě této části Rakouska vynechali jedinečnou možnost seznámit se s vykopávkami největšího římského vojenského tábora a města ve střední Evropě. V letošním roce se ostatně připomíná 2000. výročí od založení vojenského tábora císařem Tiberiem.

I když se prozatím vstřícnost vůči českým návštěvníkům neprojevila umístěním českých popisek, většinu jsme pochopili. A kdo nelenil navštívit i „boudičky“, v nichž jsou popsány a předvedeny různé stránky života obyvatel římského města, pochopil mnohé, co si při prohlídce pouhých kamenných vykopaných zbytků staveb asi nemůže uvědomit.

Pokračování naší cesty vedlo k Heidentor – Pohanské bráně, zřejmě zbytku římského templu, který je označován za nejznámější římskou památku Rakouska a stal se symbolem Archeologického parku Carnuntum i celého regionu.

Poslední zastavení v této oblasti patřilo amfiteátru v Bad Deutsch-Altenburg, v němž právě probíhal „římský jarmark“.

Zatím co někteří zavítali až do římského ležení, jiní dali přednost klábosení na parkovišti.

Naše další putování se stočilo zpět k severu a po opětném překonání Dunaje jsme kolem zámku Niederweiden přijeli k zámku Hof. Přitom tento největší venkovský císařský zámek, letos nově otevřený, nebyl přímo naším cílem.

Náš neocenitelný průvodce a tvůrce dnešního itineráře, ing. Jiří Deml vybral toto krásné místo pro naši zastávku, protože leží nedaleko Groißenbrunn, dříve zvaného Kressenbrunn. Nacházeli jsme se tudíž v oblasti, kde 12. července 1260 na hlavu porazil Přemysl Otakar II. Bélu IV. a definitivně tak vyřešil dlouholetý spor o Štýrsko.

Jiří Deml opět předvedl svou perfektní připravenost a podmanivý vypravěčský talent. Sugestivně vylíčil vše, co se kolem bitvy událo i různé verze jejího průběhu, jak jej dodatečně zaznamenali letopisci. Probral historické souvislosti jak státoporné, tak rodové a rodinné.

Pak už zbývalo nějakých 20 km, abychom se dostali ke konečnému cíli našeho putování, do oblasti Jedenspeigen-Dürnkrot. První zastávka byla na zámku Jedenspeigen. Ten vyrostl jako renesanční kolem r. 1600 na zbytcích původní poničené tvrze. Několik místností v prvním patře je věnováno dokladům té osudové bitvy, která ovlivnila další vývoj v Evropě.

Jiří Deml zde provedl rozbor přípravy a vývoje bitvy se zhodnocením hodnověrnosti verzí o rozhodujícím momentu, který vedl ke krvavé porážce českého vojska a ke smrti našeho krále.

Mimo dobových dokumentů a obrazů, map a schémat jsme shlédli též reprodukce výtvarných děl a písemností z nové doby, jež se k událostem r. 1278 vztahují. Překvapivé bylo, že více se jich vztahuje k nešťastnému poraženému než k vítězi Rudolfu I. Habsburskému.

Poslední zastávka na rakouském území byla u památníku mezi Jedespeigen a Dürnkrot na bitevním poli - i když někteří historikové lokalizaci zpochybňují.

Neskrblíce slovy uznání a díky na adresu pana ing. Jiřího Demla nastoupili jsme pak zničenou cestu, při níž jsme si v příjemném podvečeru zopakovali zastávku v Mikulově.

Cyklovýlet II

Měsíc po návratu z Rakouska, 24. září odpoledne, se opět sešla obycyklovaná skupina muzejních spolkařů. Tentokrát v Hradební ulici před pracovním konzervátorem Slováckého muzea. Ti, reprezentovaní paní Ludmilou Štefánkovou a panem Vítem Mynářem, nás mile přivítali a po krátké pauze na vydýchání pro vyčerpané cyklisty nás uvedli do svých pracoven. Na několika právě opracovávaných předmětech a v písemně-obrazové dokumentaci nám předvedli svůj um a doslova zázračné schopnosti – někdy se opravdu jedná o vzkříšení k novému životu.

Poté, co jsme se vzpamatovali z údivu, umyli jsme po sobě nádobí (snad všechno?) a kolem gymnázia se vydali po moravní hrázi k Jarošovu. Naším cílem totiž byla Topolná, soubor lidových staveb, který podle oficiálních informací obsahuje v usedlostech č.p. 90 a 93 památky lidového stavitelství a expozici lidového bydlení a kovářství.

Ostré odpolední slunce nejprve zahrnalo všechny do stínu. Pak teprve následovala prohlídka budovy, kovárny ve vedlejší usedlosti, nahlédnout jsme mohli i do depozitáře vtipně kamuflovaného ve stodole. Velké pozornosti se pochopitelně těšila suširna a zejména udírna a její obsah.

Zavládla všeobecně dobrá nálada, umocněná krásným počasím a podlévaná burčákem. I když někteří (snad z Čech) vzali za vděk i pivem. Někteří zas byli, kdožvíproč, zachmuřeni.

Když stín pokrýl celý dvůr a začal být až příliš chladivý, nastal čas k odjezdu. Ten již byl individuální a nejen proto není obrazově zdokumentován. Autor totiž byl natolik zaujat asistencí u dvojitého defektu páně ředitelova velocipédu, že zapomněl dokonce i tuto pozoruhodnou událost nasnímat.

V hlavním městě střední Evropy

Předsednictvo spolku, resp. jeho místopředsedkyně, operativně zareagovalo na spontánní návrh navštívit ještě v letošním roce Vídeň, zejména proto, že je zde k vidění rozsáhlá výstava Pabla Picassa.

A tak v sobotu 25. listopadu vyrazil k jižní hranici moravské autobusy fy. Dubovský plný zájemců o výtvarné (i jiné) umění. Počasí bylo na pozdní podzimní čas velmi příjemné (údajně rovněž zásluhou naší místopředsedkyně) a již těsně po desáté hodině dopolední jsme mohli shlédnout první pozoruhodnost – Hundertwasserův dům.

Po krátkém přejezdu do oblasti muzeí – celou cestu městem jsem obdivoval jistotu s jakou se p. Dubovský jr. s autobusem pohyboval – nás přivítala Maria Theresia a stali jsme se po zbytek dne opěšalými.

Nabídka kulturních zážitků byla, jak už je zde obvyklé, rozsáhlá. Naše početná skupina se hned rozdělila ve dvě, aby se pak dále drobila podle různých zájmů.

V Kunsthistorisches Museum byla k shlédnutí výstava benátského malířství Bellini – Giorgione – Tizian, cca 50 děl třech „knížat malby let 1500 až 1530“. A kdo se snažil, stihl proklusat další sály nizozemských, německých a italských mistrů.

Větší část naší výpravy zvolila především výstavy v Albertině, jimž dominovala Picasso – malířskou tvorbou proti času. Více než 200 děl z posledních dvanácti let

malířova života ohromí návštěvníka svým rozsahem a protiklady v přístupu k tématu a v použitých technikách. Ve stejném paláci probíhala i výstava Andy Warhola a Franze Gertsche.

Příjemný, byť poněkud podmračený den lákal i k bloumání zahradami Hofburgu a historickým centrem Vídně.

Při tom bylo možno ještě shlédnout třeba zajímavou prodejní výstavu „Klimt a jeho doba“ v suterénu prodejny Österreichische Werkstätten (Kärtnerstr. 6) s reprodukcemi obrazů a s replikami nábytku, svítidel, skla a dalších bytových doplňků podle návrhů Gustava Klimta a jeho druhů z období Wiener Werkstätte.

Kdo dokázal projít přes Příkopy a ještě dál, mohl navštívit v BA-CA Kunstforu výstavu Marca Chagalla – tvorbu 1908 – 1922. Výstava zahrnuje 80 děl tzv. „ruského období“ mistrova, jimž dominují monumentální nástěnné malby pro moskevské Židovské divadlo z r. 1920. Než jsme těch sedm či osm sálů prošli (ke konci už dosti rychle), setmělo se venku a bylo nutno si pospíšet zpět k autobusu. Takže už jen letmý pohled na osvětlenou radnici cestou přes Volksgarten a vzhůru domů.

PF 2007

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti

Seznam institucí, které umožňují volný vstup do svých výstavních prostor členům Muzejního spolku v Uherském Hradišti na základě předložení členského průkazu.

Slovácké muzeum v Uherském Hradišti:

- hlavní budova
- Galerie Slováckého muzea
- Památník Velké Moravy
- Topolná č. p. 90 a 93
- Letecké muzeum Kunovice

Valašské muzeum v přírodě, Rožnov pod Radhoštěm

Muzeum J. A. Komenského, Uherský Brod

Národní ústav lidové kultury, Strážnice:

návštěvní sezóna 1.5. - 31.10. denně mimo pondělí

- zámek
- skanzen

Krajská galerie výtvarného umění ve Zlíně:

- Dům umění
- zámek, II. patro

Muzeum jihovýchodní Moravy ve Zlíně

- zámek
- hrad Malenovice
- Obuvnické muzeum
- Muzeum luhačovického Zálesí
- NKP Ploština

Muzeum regionu Valašsko ve Vsetíně

- zámek Vsetín
- zámek Kinských ve Valašském Meziříčí
- zámek v Lešné u Val. Meziříčí
- Lapidárium Trojice ve Val. Meziříčí
- Hvězdárna Vsetín

Muzeum Kroměřížska v Kroměříži

- hlavní budova, Velké náměstí, Kroměříž
- zámek Chropyně
- Rymice - lidové stavby

Členové Muzejního spolku v Uherském Hradišti:

Pavel Bezděčka,
Marie Bilíková
Ing. Jiří Deml
MUDr. Viera Filová
PhDr. Milada Frolcová
PhDr. Ivo Frolec
PhDr. Luděk Galuška, CSc.
Albert Gottwald
PhMr. Věra Gracová
Věra Heidlerová
MUDr. Jarmila Horáková
Ing. Jaroslav Hrabec
Ing. Josef Hron
PhDr. Josef Jančář, CSc.
Radovan Jančář
MUDr. Josef Kallus
RNDr. Marcela Kallusová
Ing. Jaromír Kazík
MUDr. Jana Kazíková
Petr Kopa
Mgr. Ladislava Košíková
Miroslav Kovářík
Zdeněk Králík
MUDr. Isabela Králíková
František Králík
JUDr. Jaromír Křečan
Mgr. Iveta Mátlová
Mgr. Jiří Mitáček

Petra Mitáčková
Mgr. Kateřina Odložilíková
Leoš Odložilík
PhDr. Karel Pavlišťík, CSc.
PhDr. Jaroslav Pelikán
Ing. Jaroslav Petřík
Miroslav Raštica
PhDr. Blanka Rašticová
Mgr. Božena Sedláčková
Mgr. Jiří Severin,
Ing. Lubomír Sklenář
Ing. Jan Slezák,
Mgr. Anna Slezáková
Dagmar Sovišová
Jaromír Svoboda
Mgr. Jiří Šimoník
Ivana Šimoníková
MUDr. Milena Šňupárková
Ludmila Štefánková
Ing. Ladislav Šupka
Aranka Šupková
Leona Uhrová
Mgr. Miroslav Vaškových
MUDr. Marie Vojtová
Ing. Pavel Vojáček
Ing. Jaroslav Zeman
Ing. Hana Zemanová
Jitka Zpěvákova

Kontaktní údaje:

- adresa: Muzejní spolek v Uherském Hradišti, občanské sdružení, Smetanovy sady 179, 686 01 Uherské Hradiště
- telefon: +420 572 551 370, 572 556 556, klapka 14
- e-mail: spolek@slovackemuzeum.cz
- www.slovackemuzeum.cz

Vydal Muzejní spolek v Uherském Hradišti, občanské sdružení

Texty: Ing. Ladislav Šupka

Foto: Ing. Ladislav Šupka

Grafická úprava : Ema Pelikánová